

Tiberiados bendruomenė *Maldos bendrystė*

Vasara pradėjo su šeimų stovykla su tema „Kas mano artimas?“

Mielas maldos drauge,

Ramybė ir džiaugsmas!

Prieš mus jau skleidžiasi vasara. Metų laikų kaita turi savo grožio, bet manau, kad daugeliui iš mūsų labiau patinka pavasaris ar vasara. Tai visų pirma metas, kai galime atsikvėpti. Šventasis Bernardas pateikia mums gražų įvaizdį, kurį galėtume pasitelkti per atostogas.

Kanalas arba vandens talpykla (šv. Bernardas)

„Jei esi išmintingas, būk kaip vandens talpykla, o ne kanalas. Kanalas gauna vandenį ir kone iškart jį nutekina. O talpykla pirma prisipildo, ir tik tada išlieja perteklių savęs neskurdindama.“

Mūsų pasaulyje, siekiančiame efektyvumo ir pelningumo, dažnai lekiamo iš tiesų neturėdami laiko bent kiek atsikvėpti, įprasminti tai, ką patiriame. Tikiuosi, kad per karantiną atsirado galimybė šiek tiek pataisyti šį polinkį atsigręžiant į tai, kas gyvenime svarbiausia. Šventojo Bernardo pateiktame įvaizdyje kanalas simbolizuoja tuos, kurie save dalina neskirdami dėmesio sau. Vanduo be paliovos teka, bet tekėdamas ardo gyvenimą. Nuolatinis davimas užgesina vidinę ugnį.

Vandens talpyklos vanduo išsilieja per viršų, kai talpykla prisipildo. Viską atiduodama, talpykla yra tarsi asmuo, kuris nepamiršta ragauti gražių gyvenimo dalykų, jais žavėtis, maitintis. Jis palaiko ugnies liepsną, dvasinį gyvenimą, skirdamas laiko padėkoti, įprasminti ir peržvelgti įvykius, ką nors padrašinti ar paprašyti atleidimo, jei veiksmas ar žodis galėjo sužeisti... Trumpai tariant, tokiam žmogui medžiai netrukdo pamatyti miško.

Brolio Morkaus septyniasdešimtmetis

Birželio 13 d., sekmadienį, viena diena anksčiau šventėme brolio Morkaus gimtadienį. Turėjo būti staigmena... bet jis vis tiek kažką įtarė. Bendruomenei ir brolio Morkaus šeimai tai buvo proga pritaikyti šv. Bernardo įvaizdį ir drauge padėkoti už gyvenimo dovaną. Manau, kad dienai

baigiantis visų širdys degė karštu džiaugsmu. Taip, vidinė liepsna buvo pakurstyta: dovanėlės, giesmė apie kai kuriuos šios 70 metų trukmės kelionės etapus, taip pat trumpa kalba, dėkojant už kelias mūsų įkūrėjo savybes. Ją jums ir pateikiu...

- Mylėti su užsidegimu

Broli Morkau, tu myli su užsidegimu. Kadangi gyvenu su tavimi, galiu pasakyti, kad tavyje stebinančiai jungiasi švelnumas ir jėga, ir kasdien vis kitaip. Neseniai apmąsčiau Eloi Leclerc'o knygą *Exil et Tendresse*, kurioje rašoma: „Jis žinojo, ko nori, ir turėjo išskirtinę galią jausti ir veikti. Tik tokio sukirpimo žmonės moka mylėti su užsidegimu.“ Dėkoju tau už šią tavo

uždegančią meilę, iš kurios gimė ir auga Tiberiados bendruomenė. Tikiuosi, mes būsimė vyrai ir moterys, turintys tokį kaip tavo užsidegimą Jėzui, Evangelijai ir Bažnyčiai.

- *Filosofinis intarpas*

Ši šventė – taip pat proga šiek tiek pafilosofuoti apie gyvenimą. Pažadu, broli Morkau, sudėtinga nebus... Martinas Buberis sakė: „Senti yra nuostabus dalykas tam, kuris nepamiršo, ką reiškia pradėti.“ Bet kokiū atveju, broli Morkau, tu nepraradai gebėjimo pradėti, ir tai sudaro tavo širdies jaunystę.

Goethe savo draugui Carlui Friedrichui Zelteriui kalbėjo: „Tarp mūsų šnekant, man pasisekė garbiame savo amžiuje matyti savyje išsiskleidžiant mintis, kurių pagilinimas ir įgyvendinimas prašosi antro gyvenimo.“ Negaliu tau suteikti antro gyvenimo. Bet Dievas mums yra pažadėjęs amžinąjį gyvenimą. Tavo atveju, broli Morkau, reikėtų dar pridėti tavo sumanymus. Tavo širdyje gausu sumanymų. Šis kūrybingumas nuostabus. Dėl meilės su užsidegimu bei šio kūrybingumo esi žadintojas.

- *Žadintojas*

Ačiū, broli Morkau, kad žadini dvasiniam gyvenimui. Manau, kad tau pavyko kiekvieno mūsų širdyje įžiebti Velykų šviesą, meilę Jėzui ir Bažnyčiai. Tokia yra tavo tėvystė, tai – žiūrėti mano akimis – pats gražiausias dalykas: tu perdavei Dievo patirtį, gyvenimo būdą... per vietą, Charnet miškelį. Tai mūsų bendra laimė, nepaisant mūsų neturto ir ribotumų. Mylintis su užsidegimu, kūrybingas ir žadintojas. Raginu jus būti tokius vieniems su kitais, kad kurstytumėte ugnį. Linkiu labai gražios vasaros Viešpatyje.

Brolis Bartas

Šabo metai bendruomenėje (Belgijoje)

„Kristaus meilė valdo mus“ (2 Kor 5, 14)

Brolis Jerry su Gustavu

Ši eilutė apibūdina tai, kas mane pastūmėjo gyventi šv. Jono Krikštytojo metus. 2020 m. rugpjūtį, po pertraukos studijose, klausinėdamas savęs, ką darysiu kitais metais, prisiminiau pažadą, duotą Jėzui prieš kelerius metus – vienus metus skirti Jam.

Dabar, kai buvau laisvas nuo visų įsipareigojimų, atėjo metas pažadą įgyvendinti. Bet nežinojau nei kur, nei kaip. Vieną popietę, tvarkydamas seną stalčių, radau šv. Jono Krikštytojo metų lankstinuką, kurį gavau prieš kelerius metus. Kitoje jo pusėje buvo parašyta: „Kodėl ne?“

Šis „kodėl ne“ taip giliai suskambo manyje, kad kitą dieną nusiunčiau Tiberiadaį prašymą gyventi tuos metus. Tuo metu mane tarsi stūmė skuba įsišaknyti Kristuje.

Ir taip 2020 m. rugsėjo 29 d. atsidūriau Tiberiadoje. Pirmais mėnesiais kildavo klausimų, ar nešvaistau laiko nusprendęs devynis mėnesius gyventi su šiais „žvirbliukais“ Charnet miškelyje. Šis nerimas po truputį išgaravo susipažinus su brolių gyvenimo realybe. Mane palietė brolių geranoriškumas, o ypač žmogiškumas. Jie tikrai neskrajoja padebesiais, o tvirtai stovi ant žemės. Gera gyvenimo mokykla!

Be dalyvavimo misijose ir kasdienio bendruomenės gyvenimo, viena iš šv. Jono Krikštytojo metus gyvenančių jaunuolių pareigų yra rūpintis svečių priėmimu. Tai man buvo malonės šaltinis, nes atvažiuoja įvairiausių žmonių. Puiki galimybė praplėsti savo širdį, su jais būnant savaitgalį ar visą savaitę...

Kitas metų aspektas – ištyrimas per asmeninį palydėjimą ir grupės susitikimus, peržvelgiant įgytas patirtis, kad susivoktume savo gyvenime ir galėtume jį laisvai atiduoti. Man tai buvo tikras augimas Dievo vaiko laisvėje. Per metus perėjau tris svarbius etapus:

- Pirmiausia suvokiau, kad pašaukimas nėra tarsi nulemtas iš anksto, be ko negalime tapti laimingi; tai labiau atsiliepimas į begalinę Dievo meilę. Šį atsakymą įrašome savo istorijoje drauge su Kristumi.

- Po to, maždaug balandžio viduryje, mąstant apie Tiberiadės brolių gyvenimą, man iškilo šis klausimas: „ar ne taip visada norėjai gyventi?“ Iškart sušukau sau: „Betgi taip! Gyventi sekant Kristų Bažnyčioje, brolių bendruomenėje.“ Po kelių dienų prieš Švč. Sakramentą širdyje ištariau savo „taip“.

- Galiausiai peržvelgęs savo istoriją ir šiuos metus, supratau, kad šv. Jono Krikštytojo metai padėjo man išryškinti troškimą, lydėjusį nuo pat vaikystės. Tikrai į Tiberiadą mane atvedė Kristus meilė!

Tad paprašiau bendruomenės priimti mane į postulantūrą. Prašau jūsų prisiminti mane savo maldose. Gerų visiems atostogų.

Ramybė!

Gustavas

Išvykimas į Kanadą

Šiuo metu, kai skaitote mano straipsnį, iškeliuju iš Lietuvos į Belgiją, kur aplankysiu savo šeimą ir bendruomenę, prieš rugsėjo 1 d. išvykdamas į Kanadą. Esu dėkingas už viską, ką patyriau Lietuvoje nuo savo atvykimo 2019 m. sausio 20 d.: gyvenimas bendruomenėje, šitiek naujų susitikimų, atradimų, padrąsinimų, naujų ryšių, grožio tikėjime. Atvykau čia tik prieš dvejus su puse metų, tad kam išvažiuoti? Tiesa, kad tik pradėtu laisviau kalbėti lietuviškai, užsimezgė draugystės ir bendruomenės ryšiai, argi negaila viską palikti? Bet kaip sako popiežius Pranciškus: „laikas aukščiau už erdvę“. Tad kai yra vidinis kvietimas dėl ateities, reikia jo klausytis, net jei reikia pereiti etapą, kuris iš pirmo žvilgsnio mums atrodo kaip praradimas.

Palikti, išvykti, ilgėtis... šie žodžiai lydi mane jau ilgai, drauge su vidiniu kvietimu išmukti su jais gyventi per patiriamus ar pasirenkamus gyvenimo įvykius. Ir tokia realybė yra būdinga dvasiniam ir žmogiškam

gyvenimui. Abraomui palikti savo žemę, tėvoniją, saugumą, teikiamą pažįstamų dalykų, buvo proga patikėti Dievo pažadu, pasitikėti Juo peržengiant regimybės ribas, tikint. „Palikti“ dvasiniame lygmenyje yra patikėti Dievo pažadu ir Jo įgyvendinimu laike. Tai nereiškia nukirsti šaknis, bet nuspręsti auginti jas ilgesnes, kad duotume gardesnę vaisių, maitinantį mūsų aplinką. Vienuolis, padedamas skaistumo įžado malonės, nori ugdyti visuotinę širdį ir žvilgsnį. Tai nereiškia, kad jis neprisiriša prie žmonių, nes kaip kiekvienam žmogui jam reikia žmogiškų santykių, bet jis nori likti laisvas, kad atsilieptų į vidinius, bendruomenės, Bažnyčios ir pasaulio kvietimus. Tai panardina jį į mokymąsi paleisti, kaip sutuoktiniai, tėvai ir apskritai visi žmonės to mokosi, tik kitais būdais.

Palikęs Belgiją, dabar palikdamas Lietuvą (laikinai), tai darau ne nusivylęs esama realybe, bet tikėjimo ir vilties žvilgsniu žvelgdamas į save ir savo tarnystę Kristaus Kūne. Tai iš vidinio kvietimo srities. „Išranda tie, kurie moka prarasti“, - pasakė vienas vyskupas. Trūkume, tuštumoje, kurią sukelia „palikimas“, gali kai kas gimti, atgimti, pagilėti.

Bet kokiu atveju iškeliauju dėkingas už visa tai, ką čia patyriau, ir išlieku „lietuvis“. Brolis Vidas man jau pasakė, kad Monrealyje dalyvausime lietuvių Mišiose! Būčiau labai laimingas, jei išeitų lietuvių palaikyti per el. paštą, WhatsApp ar kitas priemones, tad nedvejokite susisiekti su manimi. Ir neabejotinai, sekdamas paskui Viešpatį, nešu jus savo maldoje ir pasitikiu jūsiške.

Brolis Frederikas

Nebijok...

nes aš išpirkau tave, pašaukiau tave vardu – tu esi mano. (Iz 43, 1)

Su Jumis noriu dalintis kelerių metų kelione, kuri buvo ilga, bet pilna grožio ir džiaugsmo. Jeigu pradėdant nuo pradžių, tai bendruomenę ir tikėjimą atradau būdama 15 metų, kai mano auklėtoja mane pakvietė atvykti į Baltriškes, kur mane labai palietė bendruomenės paprastumas ir džiaugsmas. Taip pradėjau lankyti bažnyčią, maldos grupę, pradžioje dėl draugų, vėliau vis labiau atradau asmeninį santykį su Jėzumi. Ir taip po truputėlį pradėjau klausti Dievo kur ir kaip Jis mane kviečia gyventi kartu su Juo. Kai su bendruomene buvome pasaulinėse jaunimo

dienose, mane palietė popiežiaus Pranciškaus paraginimas: „*Nebijokite atiduoti savo gyvenimo Kristui*“, kuris drąsino maldoje ieškoti savojo būdo tarnauti. Taip vienos adoracijos metu, labai paprastai, padovanojau save Mergelei Marijai, Šventajai Dvasiai ir Kristui, tą patį gyvenau kaskart priimant komunią šv. mišių metu, nes atiduoti gyvenimą, man reiškia kasdien žengti po mažą žingsnelį Dievo link. Po trijų trumpų sakinių gavau dovanai giesmę su Dievo Žodžiu, kuris visad kalbina mano širdį: „*Nebijok, esu tavo Dievas, išsirinkau tave, pašaukiau vardu. Tu man brangus ir aš tave myliu. Nebijok, nes aš su tavimi.*“. Tuo metu išgyvenau didelę laisvę ir džiaugsmą suprasti, kad mes kartu su Jėzumi gyvensime šitą pasirinkimo ir atsiliepimo į Dievo kvietimą kelionę. Visą tai nešiojau širdy, turėjau įvairiausių susitikimų, kurie keldavo širdelėję klausimus ir gilino troškimą atsiliepti ir sekti Kristumi visu savo gyvenimu. Taip prieš metus, vienu nuotolinių mišių metu, išgirstu kunigo žodžius pamoksle: „Jeigu tai yra iš Dievo, tai pasilieka“ ir čia yra momentas, kada išgyvenau, kad mano giliausias širdies troškimas yra tas pats, kurį Dievas man įdėjo ir dovanojo, ir su didele ramybe pasakiau Jėzui „taip“, kuris pripildė širdį. Tai su džiaugsmu dalinuosi sprendimu ir kvietimu prisijungti prie Tiberiados bendruomenės seserų bendruomenės. Patikiu save Jūsų maldai, kuri yra taip brangi ir svarbi. Iki susitikimo!
„Ačiū Tau, Viešpatie, kad mane sukūrei!“ (šv. Klara Asyžietė)

leva

Apie Laimės indeksą šeimų stovykloje

Jautrumas

Liepos mėn. pradžioje, kaip ir kasmet, Tiberiados broliai Baltriškėse surengė visų taip išsiilgtą stovyklą šeimoms. Šių metų tema „Kas mano artimas?“ Mūsų Viešpats atsako: „Tas, kuris parodė jam [sužeistam žmogui] gailėstingumą“. Tema, niekada neprarandanti savo aktualumo. Gilus br. Pranciškaus įvadinis mokymas, raginantis būti skolingiems kitiems. Kalbame apie jautrią širdį. Mūsų nuostabusis popiežius Pranciškus sako, „pagalvokime: šioje ištraukoje telpa visa Evangelija“.

Sesė Dalia savo mokyme kalbėjo apie meilę, nesinaudojant kitu. Tema, palietusi daugelį.

Pažarauskų šeima, praskleidusi savo šeimos vyro ir moters poreikių šydą, pagyvino ir sukėlė nemažai diskusijų bei klausimų. Turėjome gerą progą padiskutuoti apie neišsakytus savo poreikius poroje, pasiginčyti apie vyro ir moters vaidmenis.

Br. Egidijus kalbėjo apie atleidimą šeimoje ir kodėl jis yra būtinas sveikiems šeimos santykiams. Juk niekas nenorime, kad kažkas mūsų lauktų „už posūkio su samčiu rankoje“. Nors mano vyras Aidas žvejys, pirmą kartą sužinojau, kad vyrai yra kaip delfinai, kuriems dažnai reikia duoti žuvyčių, o moterys yra kaip... Kam įdomu – paklausykime mokymo įrašą brolių svetainėje. Verta.

Teminėse grupėse buvo aptartos vyrų krizės, moteriška bendrystė, amžiaus iššūkiai, vyko malda spalvomis. Džiugina, kad pas brolius nėra „nepatogių, nejaukių“ temų.

Moterišką bendrystę pavyko išgyventi ne mokyme, o praktiškai. Pasidalijimas moterų ratelyje po br. Egidijaus mokymo buvo atviras, nuoširdus. Kiek daug mes visko nešamės ir išgyvename. Iš tiesų visos temos tarpusavyje buvo susiję: mes senstame, bręstame, skirtingais amžiaus

tarpsniais mums aktualiais tampa vis skirtingi dalykai, kinta prioritetai. Mes kasdien mokomės. Spalvota malda su psalmėmis buvo super gera ir man pirmą kartą patirta terapija. Ramybė, atsipalaidavimas, užgniaužtų emocijų ir minčių išlaisvinimas.

Mugė? Mugė!

Aišku, kaipgi be šeimų mugės! Itin sunkiai uždirtbos vietinės Baltriškių valiutos tiesiog neįmanoma

neišleisti legaliam br. Jono dragui su traktoriumi. Nu tikrai nedažnai tenka žviesti iš laimės pilnomis smėlio ir dulkių akimis, o primygtinai siūlydamas išbandyti tai savo artimui rizikuoji būti nepasveikintas kitos dienos ryte :) Futbolas, šaudymas iš lanko, jodinėjimas ant asilytės, milžiniški muilo burbulai ir kt. pramogos –

didelis bendras šeiminis džiaugsmas ir mažiesiems, ir jų tėveliams.

Apie „senukus“

Br. Jonas sakė, kad mūsų šeimą į šią stovyklą užregistravau net 3 kartus... Na, gali būti, gali

būti... Pernai užsirašyti nespėjom, o šiemet dar ir šiočia tokia proga mūsų šeimai pasitaikė. Paskutinę šeimų stovyklos dieną mudu su Aidu atžymėjome 25 metų mūsų santuokos sukaktį. Tiesą sakant, neįsivaizdavau geresnės vietos tokiai progai pilnavertiškai išgyventi (čia - paslėpta reklama). Brolių ir visų šeimų maldų, visokeriopo palaikymo, parodyto dėmesio dėka mes jautėmės džiaugsmingi, pakylėti ir net, sakyčiau, ypatingi! Išgyvenome Jėzaus artumą. Ir dabar esame gal net labiau jaunavedžiai nei prieš 25 m. Žvelgiame į jaunas šeimas. Mūsų bažnyčios dabartis ir ateitis. Turbūt nereikia nė minėti, kad šeimų bendrystė - viena iš nuostabiausių išgyvenamų patirčių stovykloje.

Pabaigai – apie tvarką, katinukus ir ne tik

Kažkada, kai su Aidu dar nedalyvaudavome jokiose stovyklose, bendruomenėse, aš slapta pavydėdavau bet kokios veiklos bažnyčioje. Galvodavau, Dieve, kokia būčiau laiminga, jei galėčiau išplauti grindis, tualetus, bet kad tik būčiau bendruomenėje, kartu su kitais. Atvirai sakant, nelabai

apsidžiaugiau pamačiusi tvarkymosi budėjimo grafikėlį, bet prisiminiu savo ankstesnių laikų troškimą. Ir ką gi – man patiko valyti, rinkti ir nešti šiukšles, juo labiau, kad prie konteinerio vakare sutikau 2 katinus: vieną raišą, paliegusį, kitą pūkuotą, bet abu jie buvo alkani ir nurimus stovyklai ėjo ieškoti maisto. Pro konteinerius jie praėjo, patraukė virtuvės link, kur gali tikėtis gauti gardesnę kąsnelį. Visai kaip ir mes: alkani, ištroškę, pasimetę, nesuprasti, neatjausti ir nemokantys priimti kitų, kitokių, bet tokių pačių kaip ir mes Dievo vaikų, iš kūno ir kraujo, atvykstame čia, prie gyvojo vandens šaltinių.

Ypatinga padėka (ne) realiam kunigui ir broliui Frederikui, broliui Pranciškui už stovyklos koordinavimą, dėmesingumą, pastabumą, visiems broliams, savanoriams, įsipareigojusioms Tiberiados šeimoms.

Prisiminkime savo pasiryžimus, duotus stovyklos pabaigoje. „Ar atvira tavo širdis? Ar nebijai Dievo staigmenų?“ klausia popiežius Pranciškus. Nes jeigu Jėzuje matysiu tik dailidę, nebus „vau“ o „tik tiek“.

Ir jei pasibaigus stovyklai, nubudus ryte galvoje skamba giesmė, jei dukra pradeda niūniuoti kažkokią giesmę kada panorėjus, vadinasi, viskas gerai, kažkas įvyko ir pavyko.

Dalia ir Aidas

2021 m. liepos-rugsėjo kalendorius

Liepa

- Pirm. 19-25 d. Pjūties vaikų vasaros stovykla
- Paauglių dviračių žygis

Rugpjūtis

- Sek. 1-7 d. Jaunimo grupė iš Lenkijos
- Šeš. 7-11 d. Vaikinių dviračių žygis
- Treč. 11-15 d. Jaunimo stovykla
- Pir. 23-28d. Bernardinų choro stovykla
- Šeš. 28 iki spalio 6d. Br Vytautas, Jerry ir Francois H. Baltriškėse

Rugsėjis

- Treč. 1-25 d. Bendruomenės Kapitula Belgijoje
- Penk. 10-12 d. Vaikų iš Ignalinos
- Treč. 29 d. Jono Krikštytojo metų pradžia
- Spalio 1-3 Šv. Pranciškaus jaunimo stovykla

Maldos intencijos

1. Patikime Tau, Viešpatie, mūsų Bažnyčią: įkvėpk jai naujo kūrybiškumo skelbti Tave, kad šiandienos pasaulis Tave pamiltų. Tegu visi pakrikštytieji įsipareigoja Tavo jiems patikėtai misijai. Padaryk iš mūsų visų mokinius misionierius, dėmesingus patiems mažiausiems savo broliams.
2. Meldžiame Tave, Viešpatie, už visus žmones, kuriuos šis pandemijos laikas susilpnino, už tuos, kurie prarado artimą žmogų, kentė vienatvę, neteko darbo. Tegu tavo meilės dvelksmas atgaivina juose viltį.
3. Meldžiame Tave, Viešpatie, už visus jaunuolius, vaikus ir šeimas, kuriuos šią vasarą priimsime stovyklose. Tegu visi atsigeria ir atsigauvina iš Tavo meilės šaltinio ir randa ten širdies ramybę ir džiaugsmą.
4. Meldžiame Tave, Viešpatie, už br. Frederiką ir jo išvykimą į Kanadą liepos 28 d., palaimink jo mokslo metus, taip pat paskutinius br. Vido mokslo metus. Patikime Tau br. Ivano sveikatą.
5. Bendruomenė ruošiasi Generalinei kapitulai, kuri vyks rugsėjį. Šį svarbų įvykį patikime jūsų maldai. Kad būtume klusnūs Šventosios Dvasios dvelksmui, idant vis labiau gyventume pagal charizmą, mums patikėtą Bažnyčioje.